



Direktna akcija

★ NOVA SERIJA ★ BR.49 ★ 14. MART 2013. GOD ★ BESPLATNO ★

Lažni humanizam kapitalističkih dobrotvora

Ovih dana aktuelan je skandal oko fabrike „Laruči voda voda“, čiji je stopostotni vlasnik košarkaš Vlade Divac, poslednjih godina poznatiji kao dobrotvor. Radnici ove fabrike od avgusta nisu primili plate, usled čega je 57 porodica na ivici egzistencije. Ovaj slučaj veoma dobro pokazuje pravu prirodu kapitalizma i lažni humanizam njegovih „dobrotvora“.

Miloje Milinković, otac četvoro dece i radnik „Laruči voda vode“ kaže: „Razmišljam da dođem u Beograd na Terazije s natpisom „Ja sam radnik ‘Laruči voda vode’“, i da prosim.“ On kaže da su se radnici u septembru prošle godine žalili jer im plate nisu isplaćene, nakon čega ih je glavni menadžer Ljiljana Pavlović iz osвете naterala da po kiši peru prozore na fabrici. „Celo leto su nas terali da radimo fizičke poslove, ograđivali smo fabriku, središali rastinje i krug fabrike, jer proizvodnja vode stoji godinu dana. Tražili smo letos da nas puste da nešto sezonski zaradimo kad već proizvodnje nema, ali nam nisu dozvolili“, ističe Milinković

Kada je klupko počelo da se odmotava,



javnost je saznala i da je 2010. godine radnica Danijela Gajić dobila otkaz pola sata po povratku na posao s porodijskog odsustva. Rešenje o otkazu na radnom mestu referenta potpisao je ozloglašeni Zvonko Nikezić, koji je trenutno u pritvoru zbog malverzacija u „Azotari“, a koji je u tom periodu zastupao Vlada Divca.

Rešenje o otkazu doneto je 26. februara 2010. godine, njoj je uručeno 22. februara, a zavedeno 18. istog meseca, odnosno sedam dana pre donošenja. „Otkaz sam dobila pod izgovorom da

sam tehnološki višak, iako plan o tehnološkom višku nije ni postojao. Ne može jedan radnik da bude tehnološki višak. Izbacili su me sa 11.000 dinara otpremnine“, kaže ona. Na tužbu koju je odmah podnela apsolutno nikakav odgovor nije dobila, a za tri godine nije održano nijedno ročište. „Nije mi uplaćen ni radni staž od 17. juna 2004. do 31. decembra 2007. godine“, dodaje ona i pita: „Znači li to da ja danas treba da ćutim i budem zahvalna što sam imala priliku da radim kod jednog velikog ‘humaniste’?“

Ubili ga zato što je siromašan

Srđana Paunovića (52) iz mesta Kiseljevo na smrt su pretukli Desimir B. (49), Radiša J. (31) i Darko P. (25). Oni su ga sustigli autom, dok se pešice vraćao kući, i pretukli na smrt palicom, udarali rukama i nogama, a potom, okrvavljenog, odvukli i ostavili pored puta. Batinašima iz Topolovnika, sa kojima pokojni Paunović nije bio ni u kakvoj svađi, istražni sudija Višeg suda u Požarevcu je odredio pritvor do 30 dana. Kada su

uhapšeni, pred istražnim sudijom su priznali i opisali krivično delo koje im se stavlja na teret, rekavši: „Paunović ne treba da živi, pošto je beskoristan, alkoholičar i siromašan“.

Deda u zatvoru jer nije pokosio travu

Zdravko Pavlović (86) iz Valjeva je proveo pet dana iza rešetaka u Kazneno-popravnim zavodu za maloletnike, jer je odbio da plati kaznu od 5.000 dinara za neraskršeno

rastinje pored puta.

Sve je počelo kada je dobio upozorenje od opštine da mora da uredi rastinje na svom posedu. Naznačili su datum do kada to mora da se izvrši i on je to uradio u predviđenom roku. Međutim, ipak je dobio novčanu kaznu za neizvršenje obaveze, koju naravno nije hteo da plati – objašnjava njegov sin Nikola Pavlović. Nakon toga dolaze dva policajca, koji jadnog starca trpaju u maricu i voze u pritvor u Valjevo.



Korala utopija – direktnom akcijom protiv beskućništva

Nedavno je član Solfeda, britanske sekcije Međunarodnog udruženja radnika i radnica, posetio Korala utopiju – blok praznih stanova u španskom gradu Sevilji koji su skvotirale (zauzele) porodice koje su izgubile svoje stanove i radna mesta usled krize.

Korala utopija je skvotirana u leto 2012, na početku od strane 11 porodica. Pokret je porastao, i trenutno u Sevilji postoji 6 ovakvih naselja, tri u selima u okolini, a nedavno su zauzeti i stanovi u Malagi. Pokret je počeo tako što je prvih 11 porodica učestvovalo u javnim zborovima tokom nedavnih masovnih protesta, na kojima su se povezali sa svima zainteresovanim, te se koordinirali u preuzimanju i održavanju stanova. Uspeh inicijalnih napora je doveo do brzog širenja pokreta po čitavom gradu i do preuzimanja drugih praznih stanova u njemu.

Lokalne vlasti pokušavaju da sabotiraju pokret na svaki način, pre svega onemogućavajući pristup vodi i struji, što u praksi znači da stanovnici moraju da koriste sveće, lampe, generatore i sl, i da se oslanjaju na darežljivost i pomoć drugova, prijatelja i suseda, koji im omogućavaju da se koriste njihovom infrastrukturom u određenoj meri. Naravno, pokušavaju da iznađu i druga rešenja, pa je u toku postavljanje jednog broja solarnih ploča, koje bi sunčevom energijom napajale lampe i zagrevale vodu. Tokom protesta zbog isključenja vode, žene iz naselja su

odvele svoju decu u centar grada i, ispred skupštine i okupljenih turista, kupale ih u fontani.

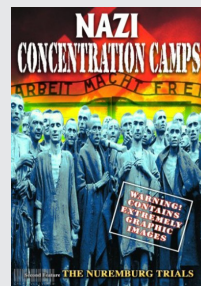
Narod u preuzetim stanovima je veoma dirnut podrškom koju dobijaju od strane drugih radnika, takođe pogođenih krizom, i na svaki način pokušavaju da se solidarišu sa njihovim borbama. Tokom generalnog štrajka, 30. septembra prošle godine, blokirali su put koji vodi pored naselja, a organizovali su i akcije podrške drugim skvotiranim naseljima.

Trenutno u Korala utopiji živi četrdesetoro dece. Na pitanje kako se snalaze u takvoj situaciji, stanari kažu da su u početku živeli u strahu zbog prisustva policije i zbog pretnji koje su bile veoma agresivne i nasilne, uprkos prisustvu dece i starijih ljudi. Deca u skvotu nisu imala miran san dugo nakon policijskih poseta. Sada su se prilagodila situaciji, dosta doprinose životu naselja, obavljajući kućne poslove i druge obaveze, koje su otežane nedostatkom struje i vode. Većina dece ide u istu školu, što još više podstiče osećanje zajedništva među njima. Kada stariji imaju zbor, jednom nedeljno, i deca imaju svoj zbor sa koga prenose svoje zahteve zboru starijih. Ti zahtevi uglavnom budu prihvaćeni. Jedan od zahteva je bio da sva deca budu odvedena u obližnji park kako bi igrala fudbal. Jedno dete je nedavno reklo: „Kako smo samo srećni bez televizora!“



Preporučujemo film

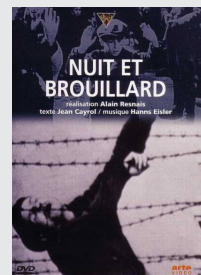
Nazi Concentration Camps (1945)



Zvaničan dokumentarac, napravljen od snimaka koje su zabeležile američke jedinice prilikom oslobađanja nacističkih koncentracijskih logora, korišćen je kao dokaz na

Ninberškim suđenjima za ratne zločine. Logori se nižu jedan za drugim, a snimci uključuju Dahau, Bukenvald, Mathauzen i mnoge druge. Ovaj film bi svako morao da pogleda, od sada pa do kraja sveta, jer iako svi načelno znaju da su nacisti počinili nezamislive zločine, ovi zločini su upravo to – nezamislivi. Zato nikakav opis i ni jedan epitet ne mogu adekvatno da prenesu osećaj užasa koji posle gledanja još dugo ostaje u tebi.

Nuit et brouillard (1955)



Kratak i analitičan dokumentarac o nacističkim logorima, pre svega o Aušvicu. Obuhvata mnoge aspekte: izgradnju i formiranje logora, hijerarhiju i ulogu Kapoa (logoraša koji su postali

nadzornici nad drugim logorašima), eksploataciju robovskog rada i prostituciju, izgladnjivanje, torutru, izjvljavanje, različite naučne i medicinske „eksperimente“, industrijski sistem masovnog ubijanja itd. Na kraju nas upozorava da rat spava sa jednim okom otvorenim i da zločin protiv čovečnosti nije stvar prošlosti, a da su ove strahote brzo zaboravljene jer niko ne želi da ih se seća. Koliko je to tačno najbolje pokazuju pokušaji francuskih cenzora da se izbaci poslednjih deset minuta, iako su deset godina ranije iste scene korišćene kao dokazni materijal na suđenju nacistima u Ninbergu.

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

BEOGRAD: Knjižare BARABA, PLATO i BEOPOLIS; Kafići BRAT FIDEL i BRAT ČE.
Kragujevac: Kafane MAGMA i MARKO.
SREMSKA MITROVICA: Knjižara BUKBAR.
UŽICE: Kafić KUĆA ČAJA. **NIŠ:** Udruženje ŽENSKI PROSTOR. **ZAJEČAR:** Omladinski centar ZAJEČAR. **NOVI SAD:** Knjižare NUBLU i MALA VELIKA KNJIGA.

Slučajna smrt jednog kriminalca



...ne možemo okupiti podršku oko ekonomskog programa. Zato gradimo svoj pokret na srpskom nacionalizmu.

-- Zoran Đinđić, 1996.

Na desetogodišnjicu likvidacije Zorana Đinđića podsećamo na ASI-jevo saopštenje od 12. marta 2003. povodom tog događaja. Objavljivanje ovog saopštenja je tada za rezultat imalo napad države na naš sindikat, hapšenja i šikaniranje naših članova zbog iskazivanja različitog mišljenja.

Prema saopštenju koje je prenela većina medija, američki vojni stručnjaci testirali su najveću bombu na svetu, bombu tešku devet i po tona.

Premijer jedne od marginalnih država-satelita Evropske unije i NATO-a, jedan od najžustrijih pobornika priključenja Srbije i Crne Gore ovim organizacijama, poznat po vezama sa različitim kriminalnim klanovima - vezama neophodnim za osvajanje i očuvanje svake vlasti - ubijen je danas u Beogradu.

Da je Zoran Đinđić ubijen od strane razjarenog radništva, svesnog prave mete i korena svog nezadovoljstva, njegova smrt bi, možda, bila upamćena kao bitna

u istoriji ljudske civilizacije. Svrstao bi se rame uz rame sa Marijom Antoanetom, Lujem XVI ili carom Nikolajem II Romanovim.

Zorana Đinđića, kriminalca, ubili su drugi kriminalci. To nije naš sukob. To je sukob između onih koji imaju moć i vlast za još više moći i vlasti. Pošten svet, kome je u ovakvim prilikama rezervisana jedino uloga bespomoćnih podanika i posmatrača, nikada nije posedovao ni jedno ni drugo.

Sačuvati prisebnost u trenutku poput ovoga jeste presudna stvar. Posledice koje će atentat imati po nas, eksploatisane u Srbiji, ne treba da nas zbune. Takozvane reforme će se nastaviti, hiljade ljudi će biti otpušteni i njihovi životi će i dalje biti gurani pod tepih privatizacije. Namesnik koji će biti postavljen nastaviće svetlim putem svojih prethodnika. Ono malo slobode koja je zadobijena petooktobarskim pučem biće oduzeta. Sa zebnjom očekujemo prve susrete naših aktivista/kinja sa snagama zakona u Srbiji.

Vanredno stanje koje je uvedeno i zastrašujuće saopštenje ministarstva za rad kojim se oduzima jedno od osnovnih ljudskih prava, pravo na sindikalno organizovanje i štrajk, najbolja su potvrda naših strahovanja. Vanredno stanje će biti iskorišćeno za razračunavanje sa svim disidentskim glasovima i pokušajima

organizovanja.

Anarhosindikalistička inicijativa poziva eksploatisane u Srbiji da se organizuju u jake revolucionarne sindikalne organizacije i da se jednom za svagda reše suštinskih problema: ekonomskog sistema eksploatacije - kapitalizma i hijerarhizovanog društvenog uređenja - države. Jedino tada će reči sloboda, ravnopravnost i solidarnost ponovo zadobiti smisao.

Anarhosindikalistička inicijativa odbija naređenje ministarstva za rad, nastavlja svoje delovanje u nesmanjenom opsegu i izražava solidarnost sa svima onima koji svoje klasne ciljeve neće žrtvovati smrti jednog kriminalca.

Drugačiji rat je moguć: klasni rat!

U Beogradu
12. mart 2003. godine
Sekretarijat ASI

Setite se Zorana i vola
na Palama!

Đinđić je 1994. godine pomogao Miloševiću da obori stari zakon o privatizaciji i donese novi koji je poništio besplatne akcije radnicima, čime je privatizacija kao pljačka društvenog bogatstva postala još brutalnija i prljavija. Đinđić je, kao premijer, bio jedan od organizatora privatizacije u kojoj su fabrike prodavane za sitniš raznim mafijašima, a stotine hiljada radnika i radnica ostalo je bez posla. Đinđić je podržavao bratoubilački rat u Bosni, a posebnu podršku dao je Radovanu Karadžiću 1994, kada je s njim piknikovao iznad granatiranog Sarajeva.

Budući da je Đinđićeva uloga u novijoj istoriji bila u suštini štetna, sećanje na njega kod širokih radnih masa ne može, i ne sme, da se pretvori u instrument dela vladajuće elite koja nastoji da vlastite interese prikaže kao opšte. Raskid sa nekritičkom i mitomanskom svešću je preduslov za racionalno političko mišljenje i izgradnju emancipovanog, modernog i progresivnog društvenog okruženja.

Da li ste znali



...da je 94% od ukupnog broja smrtnih slučajeva u svetu, koji nisu izazvani bolešću, prouzrokovano oružjem proizvedenim u SAD i UK.

Pretplati se! Godišnja pretplata iznosi 1000 dinara i podrazumeva isporuku Direktno akcije na vašu kućnu adresu u narednih godinu dana. Ako želite da postanete naš pretplatnik, javite se na distro@inicijativa.org ili 063/116-5551.



Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta: Invazija grčke policije na grad Jerisos

Tokom prošle nedelje dogodilo se nekoliko incidenata u sporu oko rudnika zlata na severu Grčke. Policija je u četvrtak ujutro upala u grad Jerisos, u neposrednoj blizini rudnika Skourijes, sprovodeći istragu o nedavnom požaru u krugu rudnika. Nekoliko interventnih jedinica izvršilo je pravu invaziju na grad u kome je stanovništvo podiglo barikade. To je bio najnoviji sukob u ratu koji se vodi između naroda Halkidikija i rudarskih kompanija na ovom području.

Policija se u istrazi služila nelegalnim metodama istrage i remetila privatnost stanovništva. U nekoliko navrata uhapšeni su držani u pritvoru bez kontakta s advokatima, a neki od njih su bili primorani da daju uzorke DNK. Jednom uhapšenom maloletniku nije dozvoljena poseta roditelja tokom pritvora.

Uoči policijskog napada na Jerisos dat je znak za uzbunu zvonjavom sa crkvenog tornja. Nekoliko stotina meštana organizovalo se u odbrani grada postavivši barikade na putu prema mesnoj stanici policije. Policija se probila upotrebljavajući suzavac i uspostavila kontrolu nad gradom kako bi

vršila pretres osumnjičenih. Tokom ove invazije ispaljen je suzavac i na lokalnu školu, a nekoliko učenika je zbog povreda odvezeno u bolnicu.

U subotu je povodom ovih događaja održan protest u Solunu na kome se okupilo oko 20.000 ljudi. Sledeći protest solidarnosti s borbom naroda Halkidikija protiv rudarskih kompanija najavljen je za nedelju u Atini.

Štrajk na aerodromu u Omanu

Nekoliko hiljada građevinskih radnika, pridošlih iz raznih krajeva južne Azije, koji rade na proširenju aerodroma Muskat u Omanu, u Arapskom zalivu, u utorak je obustavilo rad zahtevajući bolje uslove rada i bezbednost na radnom mestu. Štrajk je pokrenut povodom nedavne pogibije jednog radnika, poreklom iz Indije, koji je umro u ponedeljak nakon što ga je pregazio autobus izvođačke firme BEB (konglomerat kompanija Behtel i Enka iz Turske).

„Nećemo početi s radom sve dok nas uprava kompanije ne uveri da će revidirati standarde bezbednosti na poslu“, rekao je radnik Mohan Raman. Predstavnik uprave

kompanije potvrdio je da je od 10.000 radnika većina obustavila rad i obećao da će bezbednost na radu biti poboljšana kako više ne bi došlo do ovakvih nesreća.

Ova obustava rada najverovatnije će prouzrokovati odlaganje investicionog ugovora koji treba da obezbedi sredstva za izgradnju novog terminala, u iznosu od 1,8 milijardi dolara.

Radnici u proizvodnji nafte u Gabonu započeli štrajk bez ograničenja

9. mart. Sindikat radnika u proizvodnji nafte ONEP objavio je početak štrajka bez ograničenja, zahtevajući primenu sporazuma o uslovima rada iz 2010. godine. Predstavnik sindikata pozvao je sve članove da učestvuju u ovom štrajku.

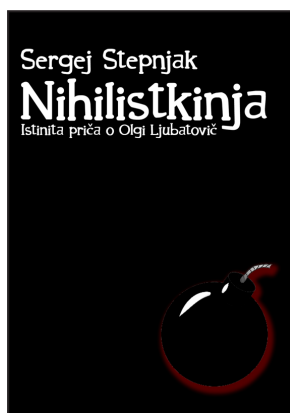
Ovaj štrajk će osetno destabilizovati poslovanje 90% kompanija u Gabonu koje su vezane za rad proizvođača nafte. U zemljama centralne Afrike proizvede se dnevno oko 240.000 barela sirove nafte za poslove u kojima glavnu reč vode kompanije „Total“ i „Royal Dutch Shell“.

Centar za liberterske studije predstavlja:

Sergej Stepnjak: Nihilistkinja

Istinita priča o Olgi Ljubatovič, čuvenoj ruskoj nihilistkinji, poreklom sa naših prostora.

Publikacije CLS-a možete naći u svim boljim knjižarama ili naručiti direktno od nas:
e-mail: cls@inicijativa.org web: www.inicijativa.org/tiki/dls



Cena: 200 din.



Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Ako želite da nas podržite na ovaj način, novac možete uplatiti na račun Centra za liberterske studije:
200-2269920101033-28

Uredništvo: Milan Lukić, Slobodan Stamenčić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa i Aleksandar Belčević (**odgovorni urednik**)

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretnac 6,
11077 Beograd, Srbija
tel. 063/1165551
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org

Rukopisi ne gore.
Tiraž: 1000

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS SR-ID
107264780